

ת"פ 28282/01/14 - מדינת ישראל נגד אושר תזזו - נדון, דניאל וישנבסקי, אליאל סאלי דהן, אביאל דסטה - נדון

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 28282-01-14 מדינת ישראל נ' תזזו(עציר) ואח'
ת"פ 50385-01-14 מדינת ישראל נ' דסטה(עציר)
ת"פ 43996-09-12 מדינת ישראל נ' דסטה(עציר)
ואח'

בפני כב' השופטת יפעת שטרית

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אושר תזזו - נדון
2. דניאל וישנבסקי
3. אליאל סאלי דהן
4. אביאל דסטה - נדון

גזר דין בעניינים של הנאשמים 2 ו- 3 בלבד

מבוא:

1. כנגד הנאשמים 2 ו- 3 (להלן: "**הנאשמים**") ונאשם נוסף, אושר תזזו, הוגש במקור לבית משפט זה כתב אישום אחד בו יוחסו להם במקור העבירות שעניינן, חבלה בכוונה מחמירה, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סכין וקבלת נכס שהושג בפשע.

2. כנגד הנאשם 4, אביאל דסטה, הוגש במקור לבית משפט זה כתב אישום נפרד, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, חבלה בכוונה מחמירה, שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סכין.

3. ביום 30.1.14, הורה כב' סגן הנשיא, השופט כתילי, על איחוד משפטים בין שני התיקים שבכותרת ותיקון כתב האישום בהתאם, כך שיתווסף הנאשם 4, אביאל דסטה ולפיכך, עניינם של כל הנאשמים נדון במאוחד.

4. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

5. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 22.6.14, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים כולם יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם.

בעניינו של הנאשם 1 הוסכם בין הצדדים כדלקמן:

- א. הצדדים יעתרו במשותף להשית על נאשם זה 21 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. עונשים נלווים בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.
- ג. ב"כ הנאשם יטען באופן חופשי הן באשר להטלת העונשים הנלווים והן באשר לשיעורם.

בעניינו של הנאשם 2 הוסכם בין הצדדים כדלקמן:

- א. הוסכם בין הצדדים בהקשר זה, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש יתקבל מאת תסקיר שירות המבחן, אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב מי מן הצדדים וכי לאחר מכן הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.
- ב. עוד הוסכם, כי הנאשם יחויב בתשלום פיצוי בסכום כולל של 6,000 ₪ אשר ישולם כדלקמן: 3,000 ₪ מסכום הפיצוי ישולם למתלונן יבגני דוודזון ו- 3,000 ₪ ישולמו למתלונן יבגני אלקניצקי.
- ג. באשר ליתר רכיבי הענישה, הצדדים יטענו באופן חופשי.

בעניינו של הנאשם 3 הוסכם בין הצדדים כדלקמן:

- א. בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב מי מן הצדדים. כן הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי באשר לכל יתר רכיבי הענישה.
- ב. לבקשת ב"כ הנאשם שירות המבחן יתייחס הן לסוגיית הרשעת הנאשם בדין והן באשר לענישה הראויה, כאשר ב"כ הנאשם הודיע, כי הוא יעתור לביטול הרשעת הנאשם בדין ואילו המאשימה הודיעה, כי היא תעתור להותרת ההרשעה על כנה.

בעניינו של הנאשם 4 הוסכם בין הצדדים כדלקמן:

- א. הנאשם יבקש לצרף תיק נוסף של בית משפט זה.
- ב. הנאשם יודה בעובדות כתב האישום נשוא כתב האישום המצורף ובית המשפט יקבע, כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא התיק המצורף, אולם בשלב זה ימנע מלהרשיעו בדין ולאחר שיתקבל תסקיר שירות המבחן לנוער בעניינו של הנאשם, יורשע הנאשם בדין נשוא התיק המצורף.
- ג. מפאת גילו של הנאשם בעת ביצוע המעשים נשוא שני התיקים, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן לנוער בתיק המצורף וכן תסקיר שירות המבחן למבוגרים בתיק הנוכחי, כאשר אין בהמלצות התסקירים כדי לחייב מי מן הצדדים.

ד. לאחר שיעשה כן, יעתרו הצדדים במשותף להשית על נאשם זה את העונשים כדלקמן:

36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ה. עוד הוסכם, כי יוטלו עונשים נלווים וכי הצדדים יטענו באופן חופשי הן באשר לשיעורם והן באשר לעצם הטלתם. (הכל ביחד יקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

6. בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום**"). הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם באופן מאובחן באשר לכל אחד מן הנאשמים. בנסיבות אלו, הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

א. באשר לכל הנאשמים

חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 + 335 (א)(2) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. באשר לנאשמים 1 ו-4 בלבד בנוסף

החזקת סכין - עבירה לפי סעיפים 186 (א) + 29 לחוק העונשין.

ג. באשר לנאשם 4 בלבד בנוסף

שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין.

ד. באשר לנאשמים 1 - 3 בלבד בנוסף

קבלת נכס שהושג בפשע - עבירה לפי סעיף 411 + סעיף 29 לחוק העונשין.

7. כן הוריתי במעמד זה על הגשת תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים 2 ו-3. תסקירים, כאמור, מונחים בפני.

8. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 25.6.14, תוקן כתב האישום פעם נוספת בעניינו של הנאשם 4 בלבד. בהתאמה ובהסכמת הצדדים הוריתי על ביטול הכרעת הדין שניתנה בעניינו של הנאשם 4, כעולה מפרוטוקול מיום 22.6.14. הוגש כתב אישום מתוקן בשנית, אשר התקבל וסומן ב/2 (להלן: "**כתב האישום המתוקן בשנית**"). הנאשם 4 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית והורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן בשנית.

9. עוד במעמד זה הודיעו ב"כ הצדדים, כי מוסכם ביניהם, כי הנאשם 4 יצרף תיק נוסף התלוי ועומד כנגדו נשוא ת"פ 43996-09-12 של בית משפט זה. בנסיבות אלו, הנאשם 4 חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום נשוא התיק המצורף. עוד הוסכם, כי בשל גילו של הנאשם 4 בעת ביצוע העבירות נשוא התיק המצורף, אשר היה קטין, בית המשפט יקבע כי הוא ביצע את העבירות, אולם ימנע מלהרשיעו בדיון. כך הוסכם, כי לאחר שיוגש תסקיר מאת שירות המבחן לנוער, יורשע הנאשם על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בגין שני התיקים, זה המצורף וזה העיקרי, יושתו על הנאשם 4 העונשים המוסכמים כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 22.6.14, היינו 36 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו נשוא התיק המקורי ונשוא התיק המצורף, כאשר הוסכם, כי אין חפיפת תקופות מעצרים בין התיק המקורי לבין התיק המצורף וכן עונשים נלווים אשר באשר לשיעורם יטענו הצדדים באופן חופשי. בנסיבות העניין, על יסוד הודאת הנאשם קבעתי, כי הוא ביצע את העבירות נשוא התיק המצורף ואשר עניין, קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, אולם נמנעתי מלהרשיעו בדיון.

10. בדיון מיום 25.6.14, נגזר דינו של הנאשם 1, והושתו עליו, בין היתר, 21 חודשי מאסר בפועל, כמו גם עונשים נלווים בדמות מאסרים מותנים וחייבו בתשלום פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסכום של 3,000 ₪ לכל אחד מהם. בנסיבות העניין, לא חויב הנאשם בתשלום קנס.

11. ביום 20.10.14, על יסוד הודאת הנאשם 4 בתיק המצורף ולאחר שהוגש תסקיר בעניינו, הורשע הנאשם 4 בביצוע העבירות נשוא התיק המצורף ונגזר דינו בגין שני התיקים, זה המקורי וזה המצורף והושתו עליו, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. כן הושתו עליו מאסרים מותנים. הנאשם חויב בתשלום פיצוי למתלון אלי פרץ בסכום של 1,500 ₪ כמו גם בפיצוי למתלוננים יבגני דודזון ויבגני אלקניצקי בסכום של 3,000 ₪ לכל אחד מהם.

12. משכך, הרי שגזר דין זה מתייחס לנאשמים 2 ו- 3 בלבד.

עובדות כתב האישום המתוקן:

13. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים הינם תושבי עפולה וביניהם היכרות מוקדמת.

14. כן עולה, כי בלילה שבין ה- 3-4.1.14, נפגשו הנאשמים יחד עם אחר, אשר זהותו אינה ידועה (להלן: "האחר") בעפולה, שתו לשוכרה והסתובבו במספר מקומות בעיר.

15. בסמוך לשעה 3:00 לפנות בוקר, פגשו הנאשמים והאחר ביבגני אלקניצקי וביבגני דודזון (להלן בהתאמה: "יבגני א" ו- "יבגני ד") בסמוך לכיכר "קייצי" ברחוב יהושע חנקין, בעפולה. יבגני ד' החזיק בכיס מכנסיו מכשיר סלולארי מסוג סמסונג גלקסי (להלן: "הסלולארי"). יבגני א' ויבגני ד' היו אף הם שתויים והם שוחחו עם הנאשמים והאחר ובין היתר, קילל יבגני ד' את הנאשם 3 ויבגני א' שיחק עם

הנאשם 1 בהורדות ידיים ובמשחקי אגרופים.

16. כן עולה, כי בחלוף מספר דקות, נפרדו יבגני א' ויבגני ד' מן הנאשמים ומהאחר, עזבו את המקום והמשיכו ברחוב חנקין מערבה. בהמשך, נפרדו יבגני א' ויבגני ד' וכל אחד מהם המשיך לכיוון ביתו.

17. בשלב זה, גמלה בליבם של הנאשמים והאחר החלטה לתקוף את יבגני א' ויבגני ד' ולגרום להם לחבלות חמורות. הנאשמים והאחר רצו לכיוונו של יבגני א', החלו להכות אותו בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו. בין היתר, אחז אחד מן הנאשמים 1 או 4 בידו בסכין, באמצעותה דקר את יבגני א' מספר פעמים במקומות שונים בגופו ואחד התוקפים אחז בידו במוט ברזל בו הכה את יבגני א'. גם בעת שיבגני א' ניסה להגן על עצמו וגונן בידו על ראשו, היכו אותו התוקפים במוט ברזל על גבי ידו וגרמו לו לשבר באצבע מספר 3 בידו השמאלית. יבגני א' נפל על המדרכה והחל לזעוק מכאבים.

18. עוד עולה, כי לשמע זעקותיו של יבגני א' שב יבגני ד' על עקבותיו וחזר למקום. הנאשמים והאחר תקפו אף אותו, הפילו אותו על המדרכה והיכו אותו בחוזקה בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו. בין היתר, אחז אחד התוקפים, אשר איננו הנאשם 3, במוט ברזל והכה באמצעותו את יבגני ד' בעוצמה בראשו ונאשם 4 אחז בסכין באמצעותה דקר את יבגני ד' מספר פעמים במקומות שונים בגופו. זאת, בעוד שיבגני ד' מנסה לדחוף את התוקפים על מנת להגן על עצמו ומגונן בידיו על ראשו.

19. בשארית כוחותיו הצליח יבגני ד' להתרומם ובעודו שותת דם ברח מן המקום בריצה לכיוון ביתו. נאשם 4 רדף אחריו בעודו אחז במוט ברזל, השיג אותו ושאל אותו מה יש לו בכיסי מכנסיו, זאת בעוד שהוא מנופף מולו במוט ברזל ומצמיד את המוט לראשו. יבגני ד' השיב, כי יש לו מכשיר סלולארי בכיסו ונאשם 4 הורה לו "תן לי את כל מה שיש לך בכיסים". מפחדו מפני נאשם 4, הוריד יבגני ד' את מכנסיו כשבכיסם מצוי הסלולארי והשאיר את המכנסיים במקום. מיד לאחר מכן, נמלט יבגני ד' מן המקום, כשהוא לבוש בפלג גופו התחתון בתחתונים בלבד, הגיע לביתו והעיר את אמו, אשר הבחינה בבנה השותת דם והזעיקה את המשטרה ומד"א.

20. כך עולה, כי הנאשמים והאחר נמלטו ממקום האירוע ועזבו את יבגני א' כשהוא שוכב על המדרכה, שותת דם והכרתו מטושטשת. שלמה כרמי, עובר אורח שעבר במקום והבחין ביבגני א', הזעיק למקום את מד"א ואת המשטרה.

21. בהמשך למתואר לעיל, הגיע השוטר אופיר רוזנבלום כעבור זמן קצר לביתו של נאשם 1 ברחוב האגס, בעפולה. דלת הבית הייתה פתוחה, השוטר אופיר צעק "משטרה", נכנס והבחין בנאשמים 1-3 רצים לכיוון חדר הכביסה בצורה מחשידה. הנאשמים 1-3 עוכבו לתחנת המשטרה ובחיפוש אשר נערך במקום, נמצא על גגון מרפסת הכביסה המכשיר הסלולארי של יבגני ד'.

22. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו ליבגני ד' שריטה בלחי שמאל, חתכים בראשו, חתכים במוותניו, פצעי דקירה בעכוז ימין, במוותן שמאל ובירך שמאל ופצע בבית החזה משמאל. יבגני ד' נזקק לטיפול רפואי אשר כלל סגירת החתכים בתפירה, קבלת משככי כאבים ומנוחה.

23. זאת ועוד, כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו ליבגני א' חתך באורך 5 ס"מ במצח מימין, 7 פצעי דקירה בגב מימין, במוותן ימין ובעכוז ימין ושבר באצבע מספר 3 ביד שמאל. יבגני א' נזקק לקבלת טיפול רפואי אשר כלל סגירת חתכים בתפירה, חיסון טטנוס, קיבוע השבר באצבעו ומנוחה.

טיעוני המאשימה לעונש:

24. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 6.11.14, הגישה המאשימה כראיות לעונש תמונות ותיעוד המתייחסים למתלונן יבגני דודזון, אשר התקבלו במאחד וסומנו ת/1. כן הוגשו תמונות ותיעוד רפואי המתייחסים למתלונן יבגני אלקיניצקי, אשר התקבלו במאחד וסומנו ת/2.

25. במסגרת טיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים ואת העבירות בהן הורשעו על פי הודאתם. המאשימה הדגישה, כי קיימים חלקים בעובדות כתב האישום המיוחסים לנאשם ספציפי וישנם חלקים המשותפים לכל הנאשמים. כך ציינה המאשימה, כי העבירות אשר עניינן, גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות באשר לשני המתלוננים, בוצעו בצוותא על-ידי כל הנאשמים וכי התוצאות נגרמו כתוצאה מהמעשה המשותף.

26. באשר לחלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירות, הדגישה המאשימה, כי אומנם, העבירה שעניינה החזקת סכין אינה מיוחסת למי מהנאשמים שבפנינו וכי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם 3 (בפרוטוקול מצוין הנאשם 2, אך לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הכוונה לנאשם 3) לא החזיק במוט הברזל, אך יחד עם זאת, מושכלות יסוד הן, כי בביצוע עבירות בצוותא אין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו יחדיו, או שמקצתם נעשו בידי אחר וכך לדידה של המאשימה, ראוי לבחון גם את המקרה שבפנינו. משכך ומשעה שעסקין בביצוע בצוותא טענה המאשימה, כי יש ליתן משקל מוגבל לטענה, כי מאחר ונאשם כזה או אחר לא אחז בסכין, או לחילופין במוט ברזל, אין להטיל על הנאשמים את העונש אשר נגזר על נאשם אשר עשה כן. בהקשר זה הפנתה המאשימה לסעיף 5 לעובדות כתב האישום המתוקן ממנו יש ללמוד, כך לדידה, כי גם הנאשמים שבפנינו החזיקו במוט ברזל במהלך תקיפת יבגני א'.

27. באשר לחומרת המעשים, הדגישה המאשימה, כי עסקין במעשי אלימות קשים הראויים לכל לגנאי. בהקשר זה טענה המאשימה, כי על אף שבמעשיהם תרמו המתלוננים לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, הרי שאין בכך כדי להצדיק את פרץ האלימות מצד הנאשמים ואת הנזקים אשר נגרמו למתלוננים בעטיו של האירוע.

28. כך טענה המאשימה, כי על בתי המשפט לתרום את תרומתם לביעור עבירות האלימות המלוות בסכינים ובנשק קר, אשר הפכו ל"מכת מדינה" וכי יש, אפוא, להשית על מי המבצע מעשים כגון דא ענישה ראויה, אשר תיתן ביטוי לקביעות בתי המשפט בסוגיה זו.

29. באשר לערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, טענה המאשימה, כי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים אשר הינם, שלמות הגוף, ביטחונם האישי של המתלוננים, ביטחון הציבור הרחב והגנה על רכושם של המתלוננים.

30. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, טענה המאשימה באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כי עסקין במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי אומנם, המפגש בין הצדדים ארע באופן ספונטני, אך לאחר שהמפגש הסתיים והצדדים נפרדו לדרכם, גמלה בליבם של הנאשמים החלטה לסוב על עקבותיהם ולתקוף את המתלוננים.

31. באשר לחלקם היחסי של כל אחד מן הנאשמים, טענה המאשימה, כי אומנם חלקם היחסי של הנאשמים 1 ו- 4 הינו גדול יותר משל שאר הנאשמים, אך הנזקים אשר נגרמו למתלוננים הינם תוצאה של ביצוע בצוותא ואך כפסע היה בין הנזקים שנגרמו בפועל לבין גרימת נזקים חמורים אף יותר.

32. לטענת המאשימה אין לשקלל לקולא את העובדה, כי המעשים בוצעו על רקע שתיית אלכוהול והדגישה, כי אין במקרה דנן קרבה לסייג לאחריות פלילית. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

33. בנסיבות העניין, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל. כך הדגישה המאשימה, כי העונש המרבי בגין העבירה שעניינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הינו 14 שנות מאסר בפועל.

34. באשר למיקום העונש הראוי לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם, טענה המאשימה, כי בהתייחס לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות יש למקם את עונשם של הנאשמים בחלקו הנמוך- בינוני של המתחם. בהקשר זה טענה המאשימה, כי מחד, עונש מאסר בפועל אכן יפגע בנאשמים, אך מאידך, לאור חומרת המעשים, אין עסקין בפגיעה אשר אינה צפויה. עוד בהקשר זה טענה המאשימה, כי פגיעת העונש בנאשמים אינה יוצאת דופן, שעה שהנאשמים אינם מבוגרים מאוד, או קטינים וכן, שעה שאין מי שסמוך על שולחנם.

35. כן טענה המאשימה, כי לא הוצגה כל ראיה ולפיה, הרשעת הנאשם 3 בדין ושליחתו למאסר תפגע בלימודיו בעתיד. בזיקה לחומרת העבירות והאינטרס הציבורי המובהק בהרשעה בעבירות מסוג זה, טענה המאשימה, כי הנאשם 3 אינו עומד בתנאים לאי הרשעה בדין. כן טענה המאשימה, כי הערכת שירות המבחן ולפיה, הרשעה בדין תפגע בסיכויי שיקומו של הנאשם 3, נעוצה בטענה כללית ונכונה

באשר לכל נאשם ואין בה נימוק קונקרטי ייחודי באשר לנאשם 3. משכך, עותרת המאשימה להרשעת הנאשם 3 בדיון.

36. באשר ללקיחת האחריות, טענה המאשימה, כי אומנם הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן וחסכו זמן שיפוטי, אך יחד עם זאת, אין עסקין בהודאה בהזדמנות הראשונה. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם ורק בפתחו של הליך שמיעת הראיות וכאשר חלק מעדי התביעה הביעו נכונות להעיד, הגיעו הצדדים להסדר טיעון.

37. כך טענה המאשימה, כי בחקירתו שמר הנאשם 2 על זכות השתיקה באופן מלא ומילא פיו מים. באשר לנאשם 3, טענה המאשימה, כי תחילה, הכחיש הנאשם 3 את המיוחס לו ושמר על זכות השתיקה באופן חלקי. כך הוסיפה, כי לאחר עימות עם המתלונן דודזון, הודה הנאשם 3, כי בעט לכיוונו. משכך, טענה המאשימה, כי אין לזקוף לזכות הנאשמים את שיתוף הפעולה עם רשויות החוק. כך הדגישה, כי לא נעשה כל מאמץ לתיקון תוצאות המעשים מלבד הנכונות של הנאשם 2, כפי שזו הוצגה במסגרת הסדר הטיעון, לפצות את המתלוננים בסכום, אשר לטענת המאשימה, הינו נמוך וסמלי בנסיבות העניין.

38. באשר לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, טענה המאשימה, כי לזכות הנאשמים יש לזקוף את העובדה, כי עסקין בנאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי. כך טענה המאשימה, כי מהתסקירים אשר הוגשו בעניינם של הנאשמים לא עולות נסיבות אישיות יוצאות דופן. כן הפנתה לאמור בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 2 ולפיו, הנאשם 2 מתמקד במחיר שהוא משלם בגין ביצוע העבירות, לא מחובר דיו לחומרת המעשים, משליך אחריות על המתלוננים וכי שירות המבחן מצביע על דפוס של טשטוש גבולות אשר מוביל את הנאשם 2 לחברה שולית, לצד מספר גורמים מגבירי סיכון.

39. באשר לנאשם 3 הפנתה המאשימה להערכת שירות המבחן ולפיה, הנאשם 3 מבצע השלכה מסוימת על הקורבנות, הוא מתאר שפעל מתוך פגיעה בכבודו ונוטה לטשטש גבולות ולהיתפס לתקשורת כוחנית, דבר המגביר את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

40. כך טענה המאשימה, כי המלצות שירות המבחן בעניינם של הנאשמים משקללות בחובן שיקול מצומצם ויחיד שהינו אינטרס הנאשמים. המאשימה טענה, כי שומה על בית המשפט לשקלל היבטים נוספים כגון, האינטרס הציבורי והמסר החברתי אותו יש להעביר בעבירות מסוג זה.

41. כן ציינה המאשימה, כי הנאשמים מסרו שהיו תחת השפעת אלכוהול במהלך האירוע, אך הדגישו, כי הם אינם מכורים לאלכוהול וכי יש להם את היכולת לשלוט בכמויות הצריכה. בהקשר זה טענה המאשימה, כי מעשי הנאשמים מעידים אחרת. לדידה של המאשימה, הערכת שירות המבחן, כי הנאשמים הפיקו את לקחם, הינה שגויה.

42. לאור האמור לעיל, עתרה המאשימה להשית על הנאשמים 21 חודשי מאסר בפועל, כפי עונשו של הנאשם 1 והדגישה, כי גם בעניינו של הנאשם 1 הוסכם, כי מיקום העונש הראוי של נאשם זה אינו מצוי ברף העליון של מתחם הענישה. כן עתרה המאשימה להשית עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה וחיוב הנאשמים בתשלום פיצוי למתלוננים.

43. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הגישה המאשימה פסיקה רלוונטית והפנתה לרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה. כן הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולפיה, בית המשפט העליון מכרסם בקטגוריה הפסיקתית "בגיר - צעיר". בהקשר זה טענה המאשימה, כי החוק אינו מכיר בקטגוריה כזו וכי המחוקק אבחן בין ענינים של קטינים לבין ענינים של בגירים בלבד.

44. עוד טענה המאשימה במסגרת השלמת טיעוניה, כי אין בעובדה, כי הנאשם 1 אחז בסכין בעת ביצוע העבירות, כדי לאבחן בין מתחם העונש ההולם בעניינו לבין מתחם העונש ההולם בענינים של הנאשמים 2 ו-3. עוד טענה המאשימה, כי הנאשם 3 לא הודה בהזדמנות הראשונה, שעה שהודה במעשיו אך בחקירתו השלישית במשטרה. בהקשר זה הגישה המאשימה את חקירות הנאשם 3 במשטרה, אשר התקבלו במאוחד וסומנו ת/3.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

45. במסגרת טיעוניו לעונש, טען ב"כ הנאשם, כי חלקם היחסי של הנאשמים 1 ו-4 באירוע נשוא כתב אישום המתוקן הינו גדול יותר מחלקו היחסי של הנאשם 2 ומשכך, ראוי כי עונשם של אלה יהיה חמור יותר מעונשו של נאשם זה.

46. כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשמים הודו במעשיהם במסגרת הסדר טיעון, זאת בטרם הוחל בהליך שמיעת הראיות ועל כן יש לזקוף נסיבה זו לזכותם.

47. ב"כ הנאשם הדגיש, כי עסקין בנאשם בן 21 שנים, נעדר עבר פלילי. כן הדגיש, כי עסקין במעידה חד פעמית, אשר אינה מאפיינת את אורחות חייו של הנאשם וכי אין עסקין באירוע מתוכנן, אלא באירוע ספונטני, אשר ארע במקום בו ישבו הצדדים עובר לאירוע בגן ציבורי. משכך, טען ב"כ הנאשם, כי אין עסקין באירוע אשר הינו פרי תכנון מוקדם, כפי הגדרת החוק, אלא בקרבה לקשירת קשר.

48. באשר לחלקו היחסי של הנאשם, טען ב"כ הנאשם, כי חלקו של נאשם זה לא היה הדומיננטי ביותר.

49. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי, כאמור, אין עסקין במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם, כי חלקו היחסי של נאשם זה הינו קטן יותר משל יתר הנאשמים וכי הייתה השפעה על הנאשם, הן מצד הנאשמים הדומיננטיים והן מצד המתלוננים.

50. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לידי ביצוע העבירות, הדגיש ב"כ הנאשם את שתיית האלכוהול בכמות מופרזת בערב האירוע ואת הלחץ החברתי בו היה נתון הנאשם. כך טען ב"כ הנאשם, כי האירוע יכול היה להסתיים בתגרה בלבד, אך הוא הסלים בשל התנהגותם ומעשיהם של יתר הנאשמים, אשר עליהם הושתו עונשי מאסר בפועל.

51. באשר ליכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו, ציין ב"כ הנאשם, כי עסקין בנאשם הנכנס תחת ההגדרה "בגיר - צעיר", אשר היה בזמן ביצוע העבירות בן 20 שנים. כך טען ב"כ הנאשם, כי יכולת הנאשם להבין את משמעות מעשיו היא לא אותה יכולת הקיימת לאדם מבוגר מן היישוב בעל ניסיון חיים.

52. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם, כי עסקין במנעד רחב וכי בנסיבות המקרה דן מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה בדין לבין מאסר בפועל קצר.

53. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות הפנה ב"כ הנאשם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם אשר הינו על סף הקטניות. כן טען, כי בעקבות ההליך הפלילי, נפגעה משפחת הנאשם פגיעה ממשית, שעה שנאלצה לשכור דירה בעבור הנאשם ונגרמו לה נזקים והוצאות כלכליות כבדים, עד אשר הגיעה לפשיטת רגל.

54. כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו וכי הוא עושה מאמצים לחזור למוטב. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולרכיב הפיצוי למתלוננים אשר הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

55. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען ב"כ הנאשם, כי לנאשם היו נסיבות חיים קשות והפנה בהקשר זה לאמור בתסקיר שירות המבחן.

56. כן הדגיש ב"כ הנאשם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שעה שאלה בוצעו בראשית חודש ינואר 2014 ואת העובדה, כי הנאשם לא הסתבך מאז בפלילים. כך הדגיש את הודאת הנאשם, חיסכון זמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו חסך הנאשם את הצורך בהעדת המתלוננים, על כל הכרוך בכך. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך תקופה של 4.5 חודשים ולאחר מכן בתנאים מגבילים אשר כללו, בין היתר, מעצר בית מלא במשך כ - 7 חודשים וכי במשך תקופה זו לא נרשמה לחובת הנאשם כל הפרה.

57. כך הדגיש ב"כ הנאשם את האמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם. בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם, כי התסקיר מלמד על פרוגנוזה חיובית לשיקום. הנאשם הגיע בהתמדה לכל המפגשים ובהדרגה החל להבין את חומרת מעשיו וחל שינוי בהתנהגותו. כך ציין, כי הנאשם הפיק תועלת מהטיפול שעבר עד כה והביע רצון להמשיך בהליך הטיפול. כן הדגיש ב"כ הנאשם את הערכת

שירות המבחן ולפיה, הנאשם אינו בעל דפוסים עבריינים ואת המלצת שירות המבחן הכוללת בחובה אלמנט של פיקוח, הרתעה ואפיק טיפולי.

58. ב"כ הנאשם עמד על חשיבות ההליך השיקומי בעניינו של הנאשם והדגיש את חשיבות שיקולי השיקום שעה שעסקינן בקבוצת "בגירים - צעירים". בהקשר זה הגיש פסיקה רלוונטית.

59. כך ציין ב"כ הנאשם את מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם בשל מעצרו.

60. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריה ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי, כמו גם לחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים כפי הסדר הטיעון ולהימנע מהשתתף קנס.

61. כן הוגשו ראיות לעונש אשר התקבלו וסומנו, 1/נ, 2/נ - 3/נ.

62. בדבריו בפניי הביע הנאשם חרטה בשל מעשיו והביע תקווה, כי המתלוננים סלחו לו. כן ביקש הנאשם, כי יתאפשר לו לחזור לטיפול וכי בית המשפט ימנע מלהשית עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

טיעוני הנאשם 3 לעונש:

63. במסגרת טיעוניו לעונש הגיש ב"כ הנאשם עיקרי טיעון בכתב.

64. במסגרת טיעוניו לעונש בכתב, הדגיש ב"כ הנאשם את העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו ואת עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. כן הפנה ב"כ הנאשם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

65. באשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

66. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי אין עסקינן במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם. כך טען, כי שתיית האלכוהול תרמה תרומה של ממש לביצוע המעשים נשוא כתב האישום המתוקן, שעה שהנאשם אינו צורך אלכוהול על דרך הכלל. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם, כי שיקול דעתו של הנאשם לא היה תקין במהלך האירוע.

67. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, טען בא כוחו, כי חלקו של נאשם זה היה הקטן

ביותר בנטילת חלק פעיל במעשים נשוא כתב האישום המתוקן.

68. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי כיום מצבם של המתלוננים טוב.

69. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לידי ביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם נגרר אחר אחרים בעודו תחת השפעת אלכוהול.

70. באשר ליכולת הנאשם להבין את אשר הוא עושה, הדגיש ב"כ הנאשם, כי המתלונן קילל את הנאשם תחילה וכי הנאשם היה שתני ונגרר. באשר ליכולת הנאשם להימנע מהמעשה, טען ב"כ הנאשם, כי שעה שהנאשם שתה לראשונה בחייו והמתלונן העליב אותו וקילל אותו, שעה שנגרר אחר אחרים, הסתבך הנאשם בביצוע המעשים נשוא כתב האישום המתוקן.

71. בנסיבות העניין טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין אי הרשעה בדין לבין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו על דרך של עבודות שירות.

72. באשר לעונש הראוי לנאשם, הדגיש ב"כ הנאשם כי עסקין בנאשם כבן 21 שנים, רווק, אשר היה חייל בשירות סדיר בעת ביצוע העבירות וכי שירותו הצבאי הופסק בשל מעורבותו בהן. כך ציין ב"כ הנאשם, כי לראשונה בחייו שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריא וכי לאחר שחרורו הוא שוהה בתנאי מעצר בית מלאים, לרבות אזוק אלקטרוני.

73. כן טען ב"כ הנאשם, כי מעורבות הנאשם באירוע דנן הסבה נזק גדול לבני משפחתו, לרבות נזק כלכלי. כן טען, כי אם הרשעת הנאשם תיוותר על כנה, הרי שיהיה בכך כדי לסכל את שאיפתו להמשיך בלימודים אקדמאיים והדבר יפגע בסיכויי שיקומו, כפי שהדבר מקבל את ביטויו גם בתסקיר שירות המבחן שהוגש. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בכתב האישום המתוקן, הביע חרטה כנה ואמיתית, כמו גם תחושות אשמה ובושה. כן הדגיש, כי עד להסתבכותו של הנאשם במעשים דנן, הרי שתפקודו של הנאשם היה חיובי, פרודוקטיבי ותורם לחברה, כמפורט בטיעוניו שם. כך ציין, כי הנאשם גדל במשפחה אשר נסיבותיה קשות, והפנה בהקשר זה לאמור בתסקיר שירות המבחן. עוד העלה על נס ב"כ הנאשם את העובדה, כי אין לחובת הנאשם כל עשייה קודמת בפלילים וכי זוהי מעידתו הראשונה.

74. ב"כ הנאשם טען, כי במקרה דנן, שיקולי השיקום מצדיקים השתת עונש מקל ואף בסטייה מן הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, ככל שבית המשפט יקבע מתחם עונש אחר מזה המוצע על ידי ההגנה. באשר לחשיבותו של שיקול השיקום, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית. כן עתר ב"כ הנאשם, כי בסוגיית השתת קנס יתחשב בית המשפט במצבו הכלכלי של הנאשם והדגיש בהקשר זה, כי

עסקינ בנאשם חסר אמצעים.

75. בהשלמת טיעוניו בעל פה, טען ב"כ הנאשם באשר לחלקו היחסי של הנאשם 3 בביצוע המעשים השונה הוא לקולא, כך לדידו, מעניינו של הנאשם 2 ועתר, כאמור, כי בית המשפט יורה על ביטול הרשעתו בדין. בהקשר זה טען, כי במקרה דנן, מתקיימים בעניינו של הנאשם השיקולים הצריכים לביטול הרשעתו בדין. כך הפנה לסוגיית אחידות הענישה ולחלקם הארי והמשמעותי של הנאשמים 1 ו- 4, תוך השוואה לעניינם של הנאשמים 2 ו- 3 ולענישה המוסכמת אליה עתרו הצדדים בעניינם של נאשמים 1 ו- 4.

76. בהקשר זה הלין ב"כ הנאשם על עמדתה העונשית של המאשימה, שעה שזו עתרה להטיל על הנאשמים 2 ו- 3 עונש הזהה לעניינו של הנאשם 1 ולדידו, לעמדה זו אין על מה שתסמוך. כך הדגיש ב"כ הנאשם, כי עסקינ בנאשם צעיר, אשר בעת הרלוונטית לביצוע המעשים, היה בעיצומו של שירות צבאי אשר נגדע באיבו. עוד ציין, כי הנאשם קיבל מכתב מרשויות הצבא ולפיו, הוא לא יוכל להמשיך יותר בשירותו זה, עובדה המגלמת בחובה ענישה כשלעצמה.

77. ב"כ הנאשם הדגיש עוד את העובדה, כי הנאשם היה בגילופין במועד ביצוע העבירות והדגיש, כי אין הוא עותר להחיל את הסייג לפטור מאחריות פלילית בשל נסיבה זו, אולם פירט עובדה זו כנסיבה הקשורה בביצוע העבירות. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם אמנם לא הודה בהזדמנות הראשונה, אך הפנה בהקשר זה לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם בסופו של יום תוך השוואה לעובדות כתב האישום המקורי.

78. ב"כ הנאשם הותיר לשיקול דעת בית המשפט את סוגיית חיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים ושב והפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ולעולה ממנו, המפרט אף את נסיבות חייו הקשות של הנאשם. ב"כ הנאשם שב והדגיש את הודאת הנאשם במעשים, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם ושב והפנה לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע המעשים, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. ב"כ הנאשם מודע לכך, כי עסקינ במעשה מכוער ואלים אולם עתר להשתת ענישה מידתית ומאוזנת, כנדרש וכמתבקש. כן הדגיש, כי הנאשם שהה במעצר משך תקופה ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים בחובם הרחקה ממקום מגוריו, מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני, תנאים אשר שונו אך לפני מספר חודשים.

79. ב"כ הנאשם הדגיש עוד, כי לאור רישום הנאשם ללימודים, הרי שכל שהרשעת הנאשם בדין תיוותר על כנה, יהא בכך כדי לפגוע בעתידו, בתפקודו ובסיכויי שיקומו. עוד ציין, כי עסקינ במי שהוא "בגיר - צעיר", על המשמעויות הרוחביות הקמות מכך והפנה בהקשר זה לפסיקת בית המשפט העליון.

80. סופו של יום, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יבטל את הרשעת הנאשם בדין, ישית על הנאשם צו

מבחן למשך שנה וחצי כמו גם חיוב הנאשם בתשלום פיצוי. לחלופין, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יסתפק בהשתתף מאסר מותנה והעמדת הנאשם בצו מבחן. כן הוגשה אסמכתא מרשויות הצבא בעניינו של הנאשם 3 אשר התקבלה וסומנה נ/4 וכן הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

81. בדבריו בפני הביע הנאשם צער בשל מעשיו וציין, כי הוא כבר ביקש את סליחתו של אחד המתלוננים. הנאשם הדגיש, כי הוא שווה בתנאים מגבילים במשך כשנה והדגיש את הסבל הכרוך בכך. הנאשם ציין עוד, כי הוא אכזב את בני משפחתו וביקש את התחשבות בית המשפט שעה שימנע מלהשית עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם 2:

82. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן בנושא תאריך 29.9.14. מהתסקיר עולה, כי עסקין בנאשם בן 20 שנים, רווק, יליד הארץ, המתגורר בבית סבו וסבתו בעפולה ואשר שווה אצלם בחלופת מעצר.

83. כך עולה, כי לדברי הנאשם, טרם מעצרו הוא עבד במפעל "פולירם" במושב רם און במשך תקופה של חודשיים ולפני כן, עבד כמוכר בפיצוציה וכנהג לתקופות קצרות. כן עולה, כי הנאשם לא גויס לשירות צבאי ולדבריו, הוא קיבל פטור מהשירות הצבאי עקב אי התאמה.

84. לדברי הנאשם הוא נשר מהמסגרת החינוכית לאחר 10 שנות לימוד, בשל רצונו להשתלב בשוק העבודה. בתקופת לימודיו עבר הנאשם מספר מסגרות לימוד, ביניהן מסגרת לימודית דתית ומסגרת חוץ ביתית לתקופה של פחות משנה, זאת עקב הידרדרותו בתפקודו החינוכי וההתנהגותי.

85. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. מהמידע שהתקבל מהמחלקה לשירותים חברתיים עולה, כי משפחת הנאשם מוכרת למחלקה מזה מספר שנים בשל קשיים בתפקוד האם, בעיות כלכליות ובעיות התנהגותיות של ילדיה.

86. כך עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים. באשר לעבירות דנן, הנאשם מסר, כי הוא היה שריו בגילופין בעת ביצוע העבירות, אך שלל התמכרות לאלכוהול ולחומרים פסיכואקטיביים. לדברי הנאשם, אופי שתיית האלכוהול עבורו הינו חברתי בלבד והוא חש יכולת לשלוט בתדירות ובכמות השתייה בדרך כלל. בחוויותיו, לולא שתיית האלכוהול אשר גרם לו לאבד שליטה על תגובותיו, הוא לא היה נוהג באלימות.

87. עוד עולה, כי הנאשם אינו חווה עצמו כאדם אלים והוא חש, כי אירוע זה אינו מאפיין אותו וכי יש לו יכולת שליטה בתגובותיו, על דרך הכלל. הנאשם מסר, כי הוא מודע להשלכות שתיית האלכוהול עליו וכי הפיק לקחים מהאירוע באשר לכך. כך עולה, כי הנאשם מודה במיוחס לו באופן מילולי, אך נוטה

להתמקד במחיר שהוא ומשפחתו משלמים סביב ביצוע העבירות, קרי מעצרו, תחושות האשמה כלפי משפחתו והחשש מפני השלכות ההליך המשפטי עליו.

88. כן עולה, כי לנאשם היכרות מוקדמת עם שאר הנאשמים ואף עם הקורבנות ולדבריו, אין עסקין באירוע מתוכנן, אלא באירוע שהתפתח על רקע התלהטות הנסיבות. עוד עולה, כי הנאשם אומנם מביע אמפטיה מסוימת כלפי הקורבנות, אך מבצע השלכה מסוימת עליהם. להערכת שירות המבחן, משתנים אלו מצביעים על לקיחת אחריות פנימית חלקית מצד הנאשם לביצוע העבירות. לצד זאת, ניכר, כי בתקופת פיקוח המעצר, חל שינוי בעמדות הנאשם.

89. מהמידע המצוי אצל שירות המבחן, עולה, כי הנאשם שולב בקבוצת עצורי בית החל מחודש מאי 2014 והוא עתיד לסיים את השתתפותו בקרוב. עוד עולה, כי הנאשם הגיע בהתמדה לכל המפגשים. בתחילה היה לנאשם קושי להתחבר להתנהלות הפוגענית, אך בהדרגה הוא החל להתחבר לחומרת התנהלותו ולהבין את חומרת מעורבותו באירוע וחל שינוי מסוים בעמדותיו. עוד עולה, כי לנאשם דפוסים אישיותיים של טשטוש גבולות, בין היתר, המובילים אותו להתחבר לחברה שולית ולהתנהלות הפוגעת בו ובאחרים כבעבירות דנן, אליהם הנאשם מביע קושי להתחבר. כן עולה, כי הנאשם מסר אינפורמציה באופן קונקרטי ומצומצם, הוא התקשה להתייחס לדינאמיקת יחסיו המשפחתית ולבעייתיות בדפוסי התנהלותו בחייו.

90. להערכת שירות המבחן, עסקין בנאשם צעיר, בן 21 שנים, אשר לו קשיים בהשגת יציבות במישורי חיי השונים עד כה בתחום החינוכי, הצבאי והתעסוקתי. הנאשם מתקשה ליתן אמון באחר ולהיעזר באחר ונוטה להתחבר לחברה שולית. עוד עולה, כי ניכר, כי הנאשם נוטה למיקוד שליטה חיצוני, דבר הבא לידי ביטוי ביכולתו המוגבלת להבעת אמפטיה ולהתבוננות פנימית באירוע זה בפרט ובדפוסיו האישיותיים בכלל. להערכת שירות המבחן, גורמים אלו הינם מגבירי סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

91. לצד זאת, ציין שירות המבחן, כי זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים והעריך, כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים. הנאשם הביע יכולת להתמיד וחווה, כי הפיק תועלת מהשתתפותו בקבוצה בה השתתף בתקופת פיקוח המעצר. כאמור, אף חל שינוי מסוים בעמדותיו והוא מביע נכונות להיתרם מהליך טיפולי בעתיד.

92. שירות המבחן ציין, כי לא נעלמה מעיניו לקיחת האחריות החלקית לעבירות והאמפטיה החלקית כלפי הקורבנות. נוכח קשיים אלו, שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם מאסר אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות. להערכת שירות המבחן, יש בעונש זה כדי להמחיש לנאשם מחד את חומרת התנהלותו ומאידך, יאפשר לו להתבונן במעשיו תוך פתיחת אפיק לשיקום. לאור נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ונוכח נזקקותו בזיהוי דפוסים מכשילים באישיותו, שירות המבחן בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. להערכת שירות המבחן, יש בהליך טיפולי זה כדי להפחית את הסיכון לרצידיביזם.

93. עוד בא שירות המבחן בהמלצה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לקורבנות, בשיעור מתון.

תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם 3:

94. בעניינו של נאשם זה הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 29.9.14. מהתסקיר עולה, כי עסקין בנאשם בן 21 שנים, רווק המתגורר בבית הוריו, בעפולה. טרם מעצרו שירת הנאשם בצה"ל בתפקיד נהג תובלה החל מחודש נובמבר 2011. במהלך שירותו, נפקד הנאשם עקב מצב כלכלי קשה בבית ונשפט בשל כך. כך עולה, כי בתום תקופת המשבר וריצוי מאסר בכלא צבאי, תפקד הנאשם כנדרש במסגרת השירות.

95. כן עולה, כי את העבירות דן ביצע הנאשם במסגרת חופשתו מהצבא. טרם גיוסו סיים הנאשם 12 שנות לימוד במסלול בגרות. משיחה עם הורי הנאשם ומאינפורמציה הקיימת אצל שירות המבחן עולה, כי במהלך השנים תפקד הנאשם במסגרת החינוכית כנדרש, עמד במשימות הלימודיות ובכללי המסגרת ובנוסף השתלב בחוגי נגינה, ניגן בחצוצרה ובטרומבון ונסע לייצג את ישראל בחו"ל עם הקבוצה המוסיקלית של עפולה. לדברי הורי הנאשם, בעבר מיעט הנאשם בקשרים ובבילוי חברתי וכי כיום חבריו נורמטיביים ומשרתים בצבא ביחידות קרביות.

96. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. עוד עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים. באשר לעבירות דנן, הנאשם מסר, כי הוא היה נתון תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות, אך שלל התמכרות לאלכוהול ולחומרים פסיכואקטיביים. הנאשם ציין, כי הוא שותה אך ורק בנסיבות חברתיות, תוך יכולת לשלוט בכמות ובתדירות השימוש. הנאשם נתן בדיקת שתן, אשר העידה על ניקיון מסמים.

97. בהתייחס לעבירות דנן, הנאשם לקח אחריות לביצוען. כך ציין הנאשם, כי יש לו היכרות עם הנאשמים האחרים ועם הקורבנות, אולם זו היכרות שטחית והוא אינו מנהל עמם קשרי חברות מתמשכים. הנאשם הדגיש, כי הוא אינו נוהג להתחבר לחברה שולית. הורי הנאשם מסרו, כי הם מכירים את חבריו של הנאשם אשר הינם נורמטיביים ובעלי תפקודים תקינים.

98. כך עולה, כי הנאשם מתקשה להיזכר בפרטי האירוע, אך מביע צער וחרטה בשלהם. בהקריאו את כתב האישום, הנאשם נראה מוצף והתקשה לשמוע את המיוחס לו ואת הנזקים שנגרמו לקורבנות. שירות המבחן ציין, כי אין הדבר בא ממקום של הכחשת האחריות, אלא ממקום של תחושות אשמה ובושה. עוד עולה, כי הנאשם אומנם, בהמשך ביצע השלכה מסוימת על הקורבנות ותיאר, כי פעל מתוך תחושת פגיעה בכבוד והתלהטות הנסיבות, אולם הוא מצליח להתחבר לחומרת העבירות ולהתנהלותו הפוגענית ומצליח לתאר דרכים אדפטיביות להתנהלות מבלי לבצע את העבירות.

99. כן עולה, כי הנאשם מודע למחיר שהוא ובני משפחתו משלמים. חווית מעצרו חקוקה בזיכרונו

כטראומתית, בה חש זרות, חשש, חוסר אונים וניכור. עוד עולה, כי משפחתו של הנאשם חשה בושה ואכזבה. הנאשם ציין, כי הוא שולט בכעסיו וכי הוא לא נוהג להשתמש באלימות, אך בחוויותיו, האלכוהול היווה גורם מפחית עכבות והוביל אותו לאבדן שליטה.

100. להערכת שירות המבחן, עסקין בנאשם צעיר בן 21 שנים, המנהל אורח חיים נורמטיבי על דרך הכלל עם תפקודים תקינים במישורי חיו, במישור הצבאי, החינוכי ואף ביחסיו עם סובביו. שירות המבחן העריך, כי לנאשם יכולת להסתגלות וליציבות במסגרות החיים השונות והינו בעל יכולות וכישורים. הנאשם תפקד במסגרת החינוכית כנדרש ואף ניגן בכלי נגינה וייצג את ישראל בחו"ל עם הקבוצה המוסיקלית עמה נסע. עוד ניכר, כי לנאשם תפיסות פרו חברתיות וכי משפחתו מהווה מערכת תמיכה משמעותית המתנגדת להתנהגות עוברת חוק. להערכת שירות המבחן, משתנים אלו הינם גורמים המפחיתים סיכון להישנות עבירות בעתיד.

101. לצד זאת, שירות המבחן ציין, כי הנאשם לעיתים נוטה לטשטוש גבולות ודפוסי התקשורת שלו עשויים להתפרש כתקשורת כוחנית, מה שעלול להוות גורם מגביר סיכון להישנות עבירות דומות. שירות המבחן בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. להערכת שירות המבחן, ללא הליך טיפולי לא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, על אף המשתנים מפחיתי הסיכון. כמו כן, שירות המבחן בא בהמלצה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לקורבנות.

102. באשר לסוגיית הרשעת הנאשם בדין, הנאשם הציג בפני שירות המבחן טפסי הרשמה לקבלת מלגה, במסגרת תוכנית "סטארט לאקדמיה", תוכנית מיסודה של קרן רש"י למטרת לימודים גבוהים. טפסים אלה הוצגו לבקשת שירות המבחן ובהמשך לשיחה עם הנאשם, בה תיאר, כי הוא שואף ללמוד לימודים גבוהים. שירות המבחן ציין, כי אין ברשותו אישור על הרשמתו של הנאשם לתוכנית ואישור מפורש, כי הרשעתו בפלילים עלולה לפגוע בסיכויי להשתלב בלימודים. למרות זאת, נוכח היכולות אשר הפגין הנאשם במסגרת החינוכית לאורך השנים, שירות המבחן מעריך, כי הרשעה עלולה לפגוע בסיכויי שיקומו. להערכת שירות המבחן, שמירה על תפקודיו ושיקום חיו עשויים להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

דין והכרעה:

103. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניינו, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקבלת נכס שהושג בפשע. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה, אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

104. הכרעת הדין בעניינם של הנאשמים ניתנה לאחר יום 10/7/12 ולפיכך, חל בענייננו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים.

שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

105. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

106. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך, מתגלגל ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים נשוא כתב האישום המתוקן מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה. גם ב"כ הצדדים טענו וראו לילך במתווה זה, מתווה הראוי הוא ונכון, כך לדידי, ואף עולה הוא בקנה אחד עם קביעות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

107. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאמור, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצעו הנאשמים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

108. כאמור, הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות שעניינן, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקבלת נכס שהושג בפשע. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצעו נאשמים אלה הינם הגנה על שלמות גופו, תחושת הביטחון האישי ושלמות נפשו של הפרט. כן פגעו הנאשמים בכבודם, בחירותם וברכושם של המתלוננים. כך ראוי להפנות למהות המעשים שביצעו הנאשמים כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, טיבם, מהותם, אופיים ונסיבות ביצועם, כמו גם תוצאות המעשים באשר מדברים הם בעד עצמם.

בהקשר זה ראה ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן (פורסם בנבו 10.11.09), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע

האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

109. אכן, כתב האישום המתוקן מגלם בחובו חלק יחסי שונה ומאובחן באשר לכל אחד מן הנאשמים ואולם בכללם של המעשים, כמו גם באספקלריה ובזיקה לחלקו היחסי של כל אחד מן הנאשמים, הרי שעשו הנאשמים כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים המוגנים שפירטנו לעיל.

110. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט, שבו ואמרו דברם בעבירות כגון אלה והדגישו את הצורך בהשתת ענישה משמעותית, אשר יהא בה כדי ליתן ביטוי לצורך בהוקעת תופעה ועבירות כגון דא. יפים בהקשר זה הדברים שנקבעו בע"פ 5641/09, **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (לא פורסם, ניתן ביום 22.3.10), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005), יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן ([פורסם בנבו], 10.11.2009))."

111. כן ראה ת"פ 28049-04-13, **מדינת ישראל נ' סביחאת** [פורסם בנבו] (14.1.2014). שם, עסקין בנאשם שהיה בן 18 שנים ו- 8 חודשים בעת ביצוע העבירה, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה שעניינה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם הכה את המתלונן בראשו בחוזקה באמצעות אלה מעץ וכתוצאה ממעשיו המתלונן הובהל לבית החולים ונחת לצורך שחזור שבר. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות.

112. כן ראה ע"פ 6186/12 **סיסאי קסטה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.2.2013). שם, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שבמועד בו היו הנאשם והמתלונן בגילופין, תקף הנאשם את המתלונן באמצעות בקבוק בירה שהחזיק בידו והיכה אותו בפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שברים בעצמות הפנים ופגיעות נוספות בראשו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו, בין היתר 30 חודשי מאסר בפועל.

113. כן ראה ע"פ 1353/07 **רפאעל מחאמיד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.03.2008). שם, נדחה ערעורם של ארבעה מערערים על הכרעת הדין וגזר הדין. בית המשפט המחוזי הרשיע את

המערערים בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת תוך שימוש במקלות, במוטות ברזל ובאבנים וגזר על כל אחד מן המערערים עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. לחלק מהמערערים היה עבר פלילי, אך זה אינו מכביד.

114. כן ראה ת"פ (שלום אילת) 48602-03-13 **מדינת ישראל נ' חפ"ז מוחמד** (ניתן ביום 31.12.2013). שם, הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תגרה במקום ציבורי ופציעה בנסיבות מחמירות בכך שהטיח אבן בראשו של המתלונן וגרם לפציעה מדממת בראשו בגינה נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. שם, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

115. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לציין את חלקם היחסי של כל אחד מן הנאשמים בביצוע המעשים ובהשתלשלות האירועים, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו ועל פיהן הורשעו. יצוין, כי מעשי הנאשמים בוצעו בחבורה, עובדה המגלמת בחובה חומרה יתרה.

116. כך תצוין העובדה, כי הנאשמים לא נסוגו אחור בשום שלב משלבי האירוע והכו את המתלוננים, זאת, בין היתר, אף בהתייחס לתוצאות המעשים והנזקים אשר נגרמו למתלוננים בעטיים.

117. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שכתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלוננים נזקים פיזיים ממשיים וחמורים, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן. ליבגני ד' נגרמו שריטה בלחי שמאל, חתכים בראשו, חתכים במוותניו, פצעי דקירה בעכוז ימין, במוותן שמאל ובירך שמאל וכן פצע בבית החזה משמאל. הוא נזקק לטיפול רפואי אשר כלל סגירת החתכים בתפירה, קבלת משככי כאבים ומנוחה. ליבגני א' נגרמו חתך באורך של 5 ס"מ במצח מימין, 7 פצעי דקירה בגבו מימין, במוותן ימין ובעכוז ימין וכן שבר באצבע מס' 3 ביד שמאל. מתלונן זה נזקק לטיפול רפואי אשר כלל סגירת החתכים בתפירה, חיסון טטנוס, קיבוע השבר באצבעו ומנוחה.

118. בהקשר זה ראוי עוד לציין את העולה מן התמונות והתיעוד שהוגשו בהתייחס למתלונן יבגני דודזון, אשר התקבלו במאחד וסומנו ת/1 ואת העולה מן התמונות והתיעוד הרפואי בהתייחס למתלונן יבגני אלקיניצקי, אשר התקבלו במאחד וסומנו ת/2. זאת ועוד, בשים לב למהות המעשים וטיבם, הרי שברור, כי במעשים כגון דא ובנזקים כגון אלה, גלום גם נזק נפשי.

119. באשר לנזק שיכול היה להיגרם מביצוע העבירות, ראוי להדגיש בהקשר זה וביתר שאת, כי בביצוע מעשים כגון דא טמונה באופן אינהרנטי סכנה מוחשית וממשית לשלמות גופו של האחר ולחיייו, שעה שלא ניתן לחזות את ההסלמה ואת התוצאה הצפויה באירועים כגון אלה.

120. באשר לשאלה האם עסקינן באירוע אשר הינו פרי תכנון מוקדם, הרי שעובדות כתב האישום המתוקן מלמדות, כי אין עסקינן באירוע אשר הינו פרי תכנון מוקדם במובנו הקלאסי של זה, אשר תוכן באופן סדור מבעוד מועד לפרטיו ובקור רוח. יחד עם זאת, בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים, מצוין "ברחל בתך הקטנה", כי לאחר שהצדדים נפרדו לדרכם גמלה בליבם של הנאשמים והאחר החלטה לתקוף את המתלוננים והשתלשלות האירועים נהירה וברורה כפי שהיא מקבלת את ביטוייה בכתב האישום המתוקן.

121. בזיקה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו לעיל, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי חלקם היחסי של כל אחד מן הנאשמים שבפני הינו שווה וזהה וכי אין לערוך אבחנה היורדת לשורשו של עניין בין מי מן הנאשמים 2 ו-3. כל אחד מן הנאשמים שבפני תרם את חלקו לביצוע המעשים ולתוצאותיהם. כן יצוין, כי עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמדנו, כי הנאשמים עשו שימוש בנשק קר. כך לדוגמא בסעיף 6 לעובדות כתב האישום המתוקן צוין, כי אחד התוקפים אחז בידו במוט ברזל בו היכה את יבגני א' וכי גם בעת שיבגני א' ניסה להגן על עצמו וגונן בידו על ראשו, היכו אותו התוקפים במוט ברזל על גבי ידו וגרמו לו לשבר באצבע מס' 3 בידו השמאלית. אכן, אין ציון בעובדות כתב האישום בהקשר זה מי מבין התוקפים ב"רחל בתך הקטנה" אחז במוט הברזל, אולם הדברים נכונים ורלוונטיים לכל אחד מן הנאשמים ואין לבית המשפט אלא את עובדות כתב האישום המתוקן כפי שהן מונחות בפניו.

122. אכן, סעיף 7 לעובדות כתב האישום מצוין, כי, בין היתר, אחז אחד התוקפים אשר אינו הנאשם 3 במוט ברזל והיכה באמצעותו את יבגני ד' בראשו. יחד עם זאת, בזיקה להשתלשלות האירועים כולה, חלקו היחסי של כל אחד מן הנאשמים במעשים, בשים לב לעובדה, כי אלה בוצעו בחבורה, כמו גם בשים לב לתוצאות המעשים החמורות ותרומות של כל אחד מן הנאשמים להשתלשלות האירועים ולתוצאותיהם, הרי שלא מצאתי בשוני זה באשר יש בו כדי לרדת לשורשו של עניין ולהביא לשוני בענישה אשר תושט על הנאשמים 2 ו-3.

123. מאידך, יצוין, כי עסקינן, כאמור, בנאשמים אשר ביצעו את העבירות כאשר טרם מלאו להם 21 שנים. בהקשר זה עניין לנו במי שהם "בגירים - צעירים" כהגדרת בית המשפט העליון בסוגיה זו. יש לראות בגיל הנאשמים כשיקול נוסף בעת קביעת מתחם העונש ההולם ויש ליתן את הדעת להשפעת גילם של הנאשמים, על מעשיהם ועל תובנותיהם בהקשר זה. ממילא יובהר, כי לכך השלכה בשים לב לגילם של הנאשמים גם במיקום העונש הראוי לנאשמים בתוך המתחם, אולם ראינו לציין סוגיה זו כבר לעת הזו בשים לב ליכולת הנאשמים להבין את מעשיהם ושיקול דעתם בהקשר זה. ראה בעניין זה ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים] [פורסם בנבו].

124. באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשמים לידי ביצוע העבירות, הרי שמעובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם מתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינם של הנאשמים עולה, כי הנאשמים עשו את מעשיהם שעה ששתו לשוכרה. בהקשר זה ראוי להפנות אף לטיעוני ב"כ הנאשמים בהקשר זה, כמו גם לאמור בתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינם ואשר פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה.

125. כך נציין את טענות ב"כ הנאשמים באשר להתנהלות המתלוננים במהלך האירוע. עובדה זו מקבלת את ביטוייה גם בעובדות כתב האישום המתוקן, בשים לב להתנהלות המתלוננים, חלקם בפרשה ותרומתם להשתלשלות האירועים כמפורט בכתב האישום המתוקן. יחד עם זאת יצוין, כי אין בטענה זו כדי להצדיק את המעשים שביצעו הנאשמים בזיקה למעשיהם, לחלקם היחסי, לתרומתם להשתלשלות האירוע ולתוצאותיו, באשר ראויים הם לכל גנאי.

126. עוד תצוין טענת ב"כ הנאשם 3, כפי טיעוניו באשר לעובדה, כי הנאשם 3 נגרר אחר החבורה, זאת בהצטרף לנתון, כי הוא היה נתון בגילופין, על המשמעויות הקמות מכך.

127. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצעו הנאשמים, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשמים:

128. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים בהתייחס למתחם הענישה, כפי שנקבע לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות, אשר אין קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

129. עוד סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא, וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

130. כפי העולה מטיעוני ב"כ הנאשמים, הרי שבמסגרת טיעוניהם בין במישרין ובין בעקיפין עולה, כי הם עותרים, כי בית המשפט יסטה במקרה דנן ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, זאת משיקולי שיקום. טיעוני ב"כ הנאשמים בהקשר זה פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה ואין לי אלא להפנות לאמור שם ואולם נציין, כי בנסיבות העניין ואף נוכח ההנמקות אשר יובאו בהמשכו של גזר דין זה, הרי שלא מצאתי לנכון במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל בעניינם של שני הנאשמים לחומרא או לקולא ויש, איפוא, לקבוע מהם העונשים הראויים לכל אחד מן הנאשמים במתחם שנקבע.

קביעת העונש הראוי לנאשם 2:

131. באשר לנסיבות אשר אין קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין את האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולפיו, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום באופן מילולי, אך נוטה להתמקד במחיר שהוא ומשפחתו משלמים סביב ביצוע העבירות, תחושות האשמה כלפי משפחתו והחשש מפני השלכות ההליך המשפטי עליו. כך צוין, כי הנאשם אומנם מביע אמפתיה מסוימת כלפי הקורבנות, אך מבצע השלכה מסוימת עליהם. להערכת שירות המבחן, משתנים אלו מצביעים על לקיחת אחריות פנימית חלקית מצד הנאשם לביצוע העבירות.

132. כך נציין, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי לנאשם דפוסים אישיותיים של טשטוש גבולות, בין היתר, המובילים אותו להתחבר לחברה שולית ולהתנהלות אשר פוגעת בו ובאחרים, כבעבירות דן, אליהן מביע הנאשם קושי להתחבר.

133. עוד נציין את התרשמות שירות המבחן ולפיה, עסקין בנאשם המתקשה ליתן אמון באחר, להיעזר באחר, נוטה להתחבר לחברה שולית ונוטה למיקוד שליטה חיצוני. להערכת שירות המבחן, גורמים אלו הינם מגבירי סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. לצד זאת נדגיש, כי שירות המבחן לקח בחשבון, כי זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים והעריך, כי הנאשם אינו בעל דפוסים עבריינים מושרשים.

134. כך נשוב ונציין, כי לא נעלמה מעיני שירות המבחן לקיחת האחריות החלקית לעבירות דן ואת האמפתיה החלקית אותה הביע הנאשם. משכך, שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות. עוד בא שירות המבחן בהמלצה, לאור נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ונוכח נזקקותו בזיהוי דפוסים מכשילים באישיותו, להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים וכן לחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים.

135. בהקשר זה נדגיש את העובדה, כי עניין לנו בבגירים, אמנם אלו צעירים בגילם ואף נכנסים לקטגוריית "בגירים - צעירים", אולם זאת בשונה ממי שהוא קטין על ההשלכות הרוחביות הקמות מכך.

136. עוד תצוין טענת המאשימה ולפיה, אין עסקין בנאשמים אשר פגיעת העונש בהם, ככל שיושת עליהם עונש מאסר בפועל, איננה צפויה וכי אין עסקין במי שפרנסת משפחותיהם מונחת לפתחם.

137. מאידך יצוין, כי להערכת שירות המבחן ניכר, כי בתקופת פיקוח המעצר חל שינוי בעמדותיו של הנאשם 2. הנאשם שולב בהליך טיפולי מחודש מאי 2014 והגיע בהתמדה לכל המפגשים. בתחילה, היה לנאשם קושי להתחבר להתנהלותו הפוגענית, אך בהדרגה החל להתחבר לחומרת התנהלותו ולהבין את חומרת מעורבותו באירוע וחל שינוי מסוים בעמדותיו.

138. כן תצוין העובדה, כי עסקין במי שזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים ומי שהוא נעדר כל הרשעות קודמות.

139. עוד תצוינה נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהדבר פורט במסגרת טיעוני בא כוחו לעונש וכן בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו ואשר פורט בהרחבה לעיל. עוד נציין את הקשיים האישיים והכלכליים של הנאשם ואת הקשיים הכלכליים של בני משפחתו, כפי שהם באים לידי ביטוי בטיעוני בא כוחו ובתסקיר שירות המבחן. בהקשר זה שמתי ליבי לתלוש המשכורת של הנאשם אשר הוגש, התקבל וסומן נ/1, מסמך מרשות האכיפה והגבייה אשר התקבל וסומן נ/2 וכן לאסמכתאות המתייחסות לאמו של הנאשם ומצבה הכלכלי, אשר התקבלו במאוחד וסומנו נ/3.

140. כך יצוין, כי עסקין בנאשם "בגיר-צעיר", יליד 1993, על המשמעויות הרוחביות הקמות מכך.

141. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, לרבות המתלוננים, על המשמעויות הקמות מכך. כן יצוינו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו ואת רצון הנאשם להמשיך לקחת חלק בהליך טיפולי.

142. כן שמתי ליבי למצוקות ולקשיים אשר חווה הנאשם נוכח התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים לרבות מעצר בית, בהיקפים משתנים, על כל הקושי הכרוך בכך. בהקשר זה שמתי ליבי גם למצבו הכלכלי של הנאשם ולהשלכות הכלכליות שיש לשהיית הנאשם במעצר בית משך תקופה ממושכת.

143. בנסיבות העניין, נוכח גילו של הנאשם, בשים לב לעובדה, כי עסקינן במי שהוא בגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין, האמור בליבת תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם כפי שפורט בהרחבה לעיל ומאידך, נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל המעשים, היותו נעדר כל הרשעות קודמות, האמור בליבת התסקיר וההמלצה המובאת בסופו, מצבו הכלכלי, נטילת חלק בהליך טיפולי במהלך שהייתו בתנאים מגבילים ויתר ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם ברף הנמוך שבו אך לא בצד הקיצון שבו.

קביעת העונש הראוי בעניינו של נאשם 3:

144. בעניינו של נאשם זה, עלינו לבחון גם את סוגיית הרשעת הנאשם בדין, שעה שב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעת הנאשם בדין, כפי טיעונו אשר פורטו לעיל.

145. אכן הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים יורשע בדין. החרג הוא הימנעות מהרשעה. בהקשר זה ראה ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב(3) 337 (להלן: "**הלכת תמר כתב**") שם נקבעו, בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת נאשם בדין. בהתאם ל"הלכת תמר כתב" הנוהגת בסוגיה זו, הרי שהימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטרף שני גורמים. ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

146. במקרה דנן, לא חברו, כך לדידי, שני התנאים המצטברים הנדרשים לביטול הרשעת הנאשם בדין ויש להותיר את הרשעתו על כנה.

147. באשר לתנאי הראשון ואשר עניינו, כי ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, מודעת אני לכך, כי עסקינן במי שהוא בחור צעיר אשר כל חייו לפניו וההשלכות התעסוקתיות אשר יכול ויקומו אם יורשע הנאשם בדין, כמו גם ההשלכות האקדמאיות. יחד עם זאת יצוין, כי פגיעה זו נכונה ואינהרנטית לכל מי שהורשע בפלילים ואין עניינו של הנאשם כאן, שונה בהקשר זה מעניינם של נאשמים אחרים. סוגיה זו כשלעצמה, אין בה כדי להצדיק ביטול הרשעת הנאשם בדין. זאת ועוד, אף סוגיית לימודיו האקדמאיים, אינה מהווה נימוק לביטול הרשעת הנאשם בדין, שכן לא הוצגה כל ראיה ברורה ומוחשית אשר יש בה כדי להניח מסד ראייתי קונקרטי ומוחשי ולפיו, אכן הנאשם נרשם ללימודים אקדמאיים וכי אם תיוותר ההרשעה על כנה, זו עלולה לפגוע בסיכויי להשתלב בלימודים.

148. אף שרות המבחן כפי תסקירו בעניינו של הנאשם, ציין, כי הרשעה עלולה לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם. יחד עם זאת, ציין שירות המבחן, כי אומנם הנאשם הציג בפניו טפסי הרשמה לקבלת מלגה

למטרת לימודים גבוהים, אך אין ברשותו אישור על הרשמתו לתוכנית ואישור מפורש, כי הרשעתו בפלילים עלולה לפגוע בסיכויי להשתלב בלימודים. נמצאו למדים, כי אנו נעדרים מסד עובדתי קונקרטי הצריך לעניינו של הנאשם בדבר הפגיעה הקונקרטית שתיגרם לנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה. בנסיבות אלו, הרי שלא התגבש התנאי הראשון המצטבר הקבוע ב"הלכת כתב" לביטול הרשעת הנאשם בדין.

149. גם אם נניח, למען הסר ספק, כי מתקיים במקרה דנן ומתגבש התנאי הראשון כאמור, הרי שאין ספק, כי נוכח מהות המעשים החמורים שביצע הנאשם, תוצאות המעשים, טיבם והחומרה המגולמת בהם, הרי שלדידי בנסיבות העניין, לא ניתן לסיים את עניינו של הנאשם מבלי שיורשע בדין והימנעות מהרשעה כאמור, תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. סיום ההליך בעניינו של הנאשם אשר הודה והורשע בביצוע מעשים חמורים כפי המקרה דנן, זאת ללא הרשעה בדין, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תיתן ביטוי ראוי לאינטרס הציבורי ולחומרת המעשים וחומרת תוצאותיהם. בנסיבות אלו, הרי שלדידי לא התקיים גם התנאי השני המצטבר הקבוע ב"הלכת כתב" ולפיכך, יש להותיר את הרשעת הנאשם 3 בדין על כנה וכך אני מורה.

150. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, נפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולפיו, הנאשם נוטה לטשטש גבולות ודפוסי התקשורת שלו לעיתים עשויים להתפרש כתקשורת כוחנית, מה שעלול להוות גורם מגביר סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. זאת ועוד, שירות המבחן מעריך, כי ללא הליך טיפולי, הוא לא יוכל לשלול את הסיכון להישנות עבירות דומות, על אף המשתנים מפחיתי הסיכון.

151. עוד נציין גם בהקשרו של נאשם זה, כי עסקינן, כאמור, במי שהוא בגיר בשונה ממי שהוא קטין, למרות שלא נעלמה מעינינו העובדה, כי עסקינן במי שהוא "בגיר - צעיר" על ההשלכות הקמות מכך.

152. מאידך, תצוין העובדה, כי עסקינן במי שזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים, נעדר כל הרשעות קודמות, אדם נורמטיבי המנהל על דרך הכלל אורח חיים פרודוקטיבי וחיובי. כך שמתי ליבי, כי הנאשם אף ייצג את ישראל בחו"ל עם הקבוצה המוסיקלית של העיר עפולה והוא בעל מסגרת משפחתית תומכת ויציבה. כך יצוין, כי עסקינן בנאשם "בגיר-צעיר", יליד 1993, על כל המשמעויות הקמות מכך.

153. כך שמתי ליבי לעובדה, כי עובר לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, שירת הנאשם בשירות סדיר ושירותו הופסק בשל מעורבותו באירוע, על המשמעויות הקמות מכך.

154. כך נציין את האמור בתסקיר שירות המבחן ולפיו, בהתייחס לעבירות דנן, הנאשם לוקח אחריות לביצוען וכי הוא מביע צער וחרטה בשלהן. כך נציין, כי הנאשם מצליח להתחבר לחומרת העבירות ולהתנהלותו הפוגענית ומצליח לתאר דרכים אדפטיביות להתנהלות מבלי לבצע את העבירות.

155. עוד נדגיש, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מודע למחיר שהוא ומשפחתו משלמים ואת הקשיים אותם חווה במהלך מעצרו במסגרת ההליך דנן.

156. כך נציין את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולפיה, יש להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, אשר במהלכו ישולב בהליך טיפולי וכן חיובו בתשלום פיצוי למתלוננים.

157. כן שמתי ליבי לנסיבות חייו האישיות של הנאשם, כפי שאלה נטענו בטיעוני בא כח הנאשם לעונש ואף קיבלו את ביטויים בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו.

158. כן שמתי ליבי למצוקות ולקשיים אשר חווה הנאשם נוכח התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, לרבות מעצר בית, בהיקפים משתנים, על הקשיים הכרוכים בכך.

159. בנסיבות העניין, נוכח גילו של הנאשם, בשים לב לעובדה, כי עסקין במי שהוא בגיר, זאת בשונה ממי שהוא קטין, האמור בליבת תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם כפי שפורט בהרחבה לעיל ומאידך, נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל המעשים, היותו נעדר כל הרשעות קודמות, האמור בליבת התסקיר וההמלצה המובאת בסופו, מצבו הכלכלי, שהיית הנאשם בתנאים מגבילים ויתר ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם ברף הנמוך שבו אך לא בצד הקיצון שבו.

סוגיית "אחידות הענישה":

160. בטרם נחתום גזר דין זה, לא נוכל שלא להתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לעניינו. בהקשר זה, שומה עלינו לבחון את עניינו של הנאשם 1, אשר דינו נגזר ביום 25.6.14 ובמסגרתו הושתו עליו 21 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים וכן את עניינו של הנאשם 4, אשר דינו נגזר ביום 20.10.14 ובמסגרתו הושתו עליו 36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, בשים לב למדרג הצריך לעניינו.

161. הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין וקבלת נכס שהושג בפשע. הצדדים הגיעו להסכמה בעניינו של הנאשם 1, כי הם יעתרו במשותף להשית עליו 21 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

162. בהתאם לגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 1 ותוך כיבוד הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בעניינו של נאשם זה, הושתו על הנאשם 1, כאמור, 21 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים והוא חויב בתשלום פיצוי לכל אחד מן המתלוננים בסכום של 3,000 ₪.

163. ראשית יוער, כי הענישה שהושתה על הנאשם 1 בדמות מאסר בפועל הינה פרי הסדר טיעון אשר במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה באשר לרכיב עונשי זה וכך יש להתייחס לסוגיה זו בבואנו לבחון סוגיית אחידות הענישה, בזיקה לפסיקת בימ"ש העליון בהקשר זה.

164. עוד נוסף ונציין, כי חלקם של הנאשמים נשוא גזר דין זה שונה הוא לקולא, תוך בחינת עניינו של הנאשם 1. הדבר מקבל את ביטויו הן בעובדות כתב האישום המתוקן והן בהוראות החיקוק הרלוונטיות. הנאשם 1 הורשע אף בהחזקת סכין שלא כדין, מה שאין כן בעניינם של הנאשמים 2 ו- 3. זאת ועוד, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, מי מהנאשמים 1 או 4, אחזו בסכין באמצעותה דקר מי מהם את יבגני א' מספר פעמים במקומות שונים בגופו, זאת בנוסף למעשי הנאשם 1 האחרים

ותרומתו להשתלשלות האירועים כפי שהיא מקבלת את ביטוייה בעובדות כתב האישום המתוקן. כאמור, שוני זה יש בו כדי לרדת לשורשו של עניין הן בעובדות כתב האישום המתוקן והן בהוראות החיקוק שבו.

165. כך ראוי להדגיש את השוני בין נתוני העושים שעה שהנאשמים כאן נעדרי כל עבר פלילי לעומת הנאשם 1, אשר לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירה שעניינה תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, אשר נרשמה לחובתו בחודש דצמבר 2012 ואשר בגינה הושת על הנאשם מאסר מותנה והוא חויב בתשלום קנס.

166. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי ישנו שוני היורד לשורשו של עניין לקולא בעניינם של הנאשמים בפניי, תוך השוואה לעניינו של הנאשם 1 זאת בהתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה בהקשר זה.

167. כעולה מגזר הדין בעניינו של הנאשם 4, הרי שנאשם זה הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן בשנית בעבירות שעניינן, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין ודרישת נכס באיומים. כן הורשע הנאשם 4 בעבירות נשוא התיק המצורף ואשר עניינן, קשירת קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. כאמור, הצדדים הגיעו להסכמה בעניינו של הנאשם 4 ולפיה, הם יעתרו במשותף להשית על הנאשם, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל.

168. במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 4 ושעה שכיבדתי את הסדר הטיעון, הושתו על נאשם זה, בין היתר, 36 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. ראשית נציין, כי גם הענישה שהושתה על הנאשם 4 בדמות מאסר בפועל הינה פרי הסדר טיעון אשר במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה באשר לרכיב עונשי זה וכך יש להתייחס לסוגיה זו בבואנו לבחון סוגיית אחידות הענישה, בזיקה לפסיקת בימ"ש העליון בהקשר זה.

169. כעולה מגזר הדין בעניינו של הנאשם 4, הרי שנאשם זה ביצע מעשים חמורים, ומאובחנים מעניינם של הנאשמים שבפנינו. כך נציין, כי בחינת חלקו של הנאשם 4 בפרשה מלמדת, כי חלקו של נאשם זה חמור הרבה יותר ומשמעותי באופן קטגורי מעניינם של הנאשמים שבפני וכן מעניינו של הנאשם 1 ודי לי בהקשר זה אם אפנה לאמור בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 4 ואשר מדבר הוא בעד עצמו. כך נוסיף ונדגיש, כי גזר הדין בעניינו של הנאשם 4 הינו גם בגין העבירות נשוא התיק המצורף. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי ישנו שוני היורד לשורשו של עניין לקולא בעניינם של הנאשמים בפניי, תוך אבחנה מעניינו של הנאשם 4.

170. בנסיבות אלו, הרי שלדידי, חלקו של הנאשם 4 הינו הגדול והחמור ביותר מבין כל הנאשמים וחלקם של הנאשמים שבפני הינו פחות מחלקו של הנאשם 1. נוכח האמור לעיל הרי שסבורה אני, כי עונשם של הנאשמים שבפני צריך להיות שונה מעונשם של הנאשמים 1 ו-4. תלכיד עונשי ראוי ומידתי

צריך, כי יכלול בחובו, כך לדידי, השתת עונשי מאסר בפועל לתקופות מוחשיות אשר יעלו בקנה אחד עם מיקום העונשים הראויים לנאשמים במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אולם ראוי, כאמור, כי תקופות אלו יהיו מידתיות וישקללו בחובן את נתוני העושים ואת נסיבותיהם האישיות, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל. עוד ראוי להשית על הנאשמים מאסרים מותנים אשר יהיו "כחרב המתהפכת" מעל ראשם של הנאשמים כצופה פני עתיד ולחייבם בתשלום פיצוי למתלוננים.

171. במקרה דנן, על דרך הסדר הטיעון, הצדדים עתרו, כאמור, לחייב את הנאשם 2 בתשלום פיצוי בסכום כולל של 6,000 ₪, כאשר 3,000 ₪ ישולמו למתלונן יבגני דוודזון ו- 3,000 ₪ ישולמו למתלונן יבגני אלקניצקי. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, כמו גם את מכלול הנסיבות, כפי שהובאו לעיל, מהות העבירות שביצע הנאשם, החומרה הגלומה בהן כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת במקרים כגון דא מחד, ומאידך, שמתתי לבי להודאת הנאשם, לקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, ונסיבותיו האישיות של הנאשם, באתי לכלל מסקנה, כי בנסיבות העניין, הסדר הטיעון כפי שהוצג ראוי הוא, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם הסבירות ולפיכך, אני רואה לכבדו.

172. ב"כ הנאשמים עתרו במסגרת טיעוניהם לעונש, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם שיקבע בעניינם משיקולי שיקום בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. לאחר שבחנתי כל אלה, באתי לכלל מסקנה, כי אין זהו המקרה לעשות כן בעניינו של מי מהנאשמים שבפני. בהקשר זה ראוי להדגיש את חומרת המעשים שביצעו הנאשמים, טיבם ומהותם של אלה, כמו גם התוצאות החמורות של מעשיהם והפסיקה הנוהגת בעבירות כגון דא. לא נעלם מעיני גילם של הנאשמים וההליך הטיפולי שהחל בו הנאשם 2, כמו גם המלצת שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים. יחד עם זאת, לדידי, נוכח מהות המעשים, טיבם, נסיבות ביצועם, השתלשלות האירועים והביטוי שיש ליתן לאינטרס הציבורי ולחומרת המעשים ותוצאותיהם, באתי לכלל מסקנה, כי אין זהו המקרה בו ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

173. זאת ועוד, אף בהתייחס לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים ופורטו לעיל, הרי שלא ניתן לומר, כי הנאשמים שבפני עברו הליך שיקומי וכברת דרך שיקומית טיפולית יוצאת דופן אשר בשלה ראוי, למרות חומרת העבירות כאמור לעיל, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינם משיקולי שיקום. הנמקה זו באה אך בהצטבר לאמור לעיל ובאה להוסיף עליה.

174. המלצות שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, כמו גם עמדותיהם העונשיות של ב"כ הנאשמים בהקשר זה לא נעלמו מעיני ואולם, לדידי, המלצות אלה ועמדות עונשיות אלו, חורגות הן לקולא ואין הן עולות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו בעניינם של הנאשמים, עם מיקום העונשים הראויים לנאשמים ומביאים לתוצאה עונשית בלתי ראויה ובלתי מידתית בנסיבות העניין. מנגד, גם עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות, כמו גם המלצות שירות המבחן בעניינם והאמור בליבת התסקירים וכן, עם מתחם העונש ההולם שקבענו ומיקום העונשים הראויים לנאשמים.

175. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על כל אחד מהנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 2:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם להודעה שתומצא בעניין זה ע"י המאשימה בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.
- ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי לכל אחד מהמתלוננים (עדי תביעה 15 ו - 17) בסכום של 3,000 ₪ לכל אחד מהם. סכומי הפיצוי, כאמור, יופקדו בקופת ביהמ"ש בעבור כל אחד מהמתלוננים בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן.
- נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, אני רואה לבוא בהמלצה לשלטונות שב"ס לשקול בחיוב שילוב הנאשם בבית סוהר שיקומי ובהליך שיקומי - טיפולי בין כתלי בית הסוהר והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.**

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

נאשם 3:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם להודעה שתומצא בעניין זה ע"י המאשימה בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.
- ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי לכל אחד מהמתלוננים (עדי תביעה 15 ו - 17) בסכום של 3,000 ₪ לכל אחד מהם. סכומי הפיצוי, כאמור, יופקדו בקופת ביהמ"ש בעבור כל אחד מהמתלוננים בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, אני רואה לבוא בהמלצה לשלטונות שב"ס לשקול בחיוב שילוב הנאשם בבית סוהר שיקומי ובהליך שיקומי - טיפולי בין כתלי בית הסוהר והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

הערה - גזר הדין הוקרא בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשמים ביום 5/2/15 ואולם הוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילוסי הדפסה.

המזכירות תמציא בדחיפות העתק מגזר הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ה, 08 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.